

Ωχ! Κόλλησα Θεό....

Ορθοδοξία / Πνευματική ζωή

Βασίλειος Γκρίλλας, Θεολόγος, ΜΑ Θεολογίας

Να κοινωνήσουν πρώτα τα παιδάκια!

Κοίτα φιλότιμο! Κοινωνούν οι παλιόγεροι που κουβαλάνε τόσες ασθένειες και μετά οι υπόλοιποι!

Καλό θα ήταν να κοινωνούμε με κουταλάκι μιας χρήσεως. Τόσες ασθένειες υπάρχουν!

Με το ίδιο Δισκοπότηρο κοινωνούν και οι ετοιμοθάνατοι; Απαράδεκτο!

Σιγά που ότι μένει στο Δισκοπότηρο το πίνουν οι παπάδες! Σίγουρα το χύνουν.

Εγώ πάω στην Εκκλησία, αλλά μη μου πείτε να κοινωνήσω. Σιχαίνομαι! Τόσα σάλια....μπλιάχ!

Να μην κοινωνήσετε τα παιδιά! Δεν βλέπεται τι ιώσεις κυκλοφορούν;

Και όμως οι φράσεις αυτές είναι διατυπωμένες από στόματα Χριστιανών. Είναι απογοητευτικό, αλλά δυστυχώς είναι η αλήθεια. Δεν χρειάζεται να μπούμε στην καταμέτρηση του πόσο χριστιανοί είναι αυτοί που έχουν τέτοιες θέσεις. Πρέπει απλά να σταθούμε στην έκφραση. Είναι άνθρωποι που θέλουν να έχουν σχέση με

την Εκκλησία. Με ποιά Εκκλησία όμως; Σίγουρα όχι με την Εκκλησία που στερεώνεται στο Αίμα και στο Σώμα του Χριστού.

Συχνά οι άνθρωποι θέλουν την Εκκλησία σε μια προσωπική οπτική. Θέλουν την Εκκλησία στα μέτρα που καθορίζει ο εγκέφαλός τους. Θέλουν μια Εκκλησία κομμένη και ραμμένη στα μέτρα τους. Σε αυτή την εγωκεντρική τοποθέτηση ακόμα και τα άγια και ιερά της Εκκλησίας αντικειμενοποιούνται και δεν ξεφεύγουν της νοησιαρχικής πρακτικής του ανθρώπου. Δυστυχώς το λάθος αυτό προεκτείνεται σε σημείο βλασφημίας για τα Άχραντα Μυστήρια και για το Σώμα και το Αίμα του Χριστού.

Σε καιρούς που εμφανίζονται ασθένειες, επιδημίες και διευρυμένα προβλήματα υγείας, οι φωνές αυτές και οι θέσεις αυτών των ανθρώπων γίνονται πιο δυνατές! Η Εκκλησία έχει ζήσει άπειρες φορές αυτόν τον εκ των έσω διωγμό. Τα ίδια της τα παιδιά να αντιστρατεύονται στην αγιότητά Της και να εκτρέπονται σε μύθους υποτιμώντας τα Μυστήρια.

Στην προέκταση αυτής της λογικής ακόμα και η συνάθροιση στον Οίκο του Θεού, στις Εκκλησίες, κρίνεται επικίνδυνη. Το πλήθος του κόσμου, γεννά προβληματισμό για την ασφάλεια της δημόσιας υγείας. Έτσι σκέπτεται ο κόσμος.

Ευτυχώς δεν σκέπτεται έτσι ο Χριστός! Δέκα λεπροί τον πλησίασαν και δεν έκανε μήτε ένα βήμα πίσω. Αντιθέτως, έσκυψε πάνω τους και τους χάρισε την υγεία τους. Για την ακρίβεια του πράγματος έσκυψε πάνω από όλες τις ασθένειες της εποχής του άφοβα και μετέτρεψε το ασθενές σε υγιές. Έσκυψε πάνω από πτώματα

νεκρών, ακόμα και σε αποσύνθεση τεσσάρων ημερών, και έδωσε πίσω ζωή. Αδίστακτα. Αδιαπραγμάτευτα. Τολμηρά. Ακέραια. Χωρίς καμία περιστροφή δεύτερης σκέψης. Χωρίς καμία συστολή φόβου. Χωρίς κανέναν ενδοιασμό προβληματισμού.

Ο άνθρωπος δεν θέλει να ενεργεί έτσι. Μάλλον το αντίθετο. Σε αυτή την λογική απολυτοποιεί το όποιο σκεπτικό του και επιχειρεί να μεταλλάξει ακόμα και τον Χριστό! Ναι! Όταν φοβάσαι ότι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού μπορεί να γίνει αφορμή για αρρώστια, όταν νομίζεις ότι το Ποτήριο της Σωτηρίας είναι δοκιμαστικός σωλήνας ιών και μικροβίων, όταν θεωρείς ότι το άφθαρτο Σώμα του Κυρίου μπορεί να γίνει αιτία φθοράς του σώματός σου, όταν ισχυρίζεσαι ότι το ζωηρό Αίμα του Χριστού μπορεί να μολύνει το δικό σου αίμα, τότε επιχειρείς να μεταλλάξεις τον ίδιο τον Χριστό προσαρμόζοντας βλάσφημα την Αγιότητά Του στην αμαρτία, την Αφθαρσία Του στην φθορά, την Ισχύ Του στην αδυναμία, την Αθανασία Του σε θάνατο.

Αυτή είναι η πραγματικότητα του φόβου ότι μπορεί από το Άγιο Ποτήριο να κολλήσεις ασθένειες και ιούς και μικρόβια. Το Ποτήριο της Εκκλησίας είναι πηγή ζωής και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι αιτία στέρησης της ζωής ή αιτία κακοποίησης της ζωής. Είναι πηγή αιωνιότητας και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι αιτία προβλημάτων της παροντικότητας. Χιλιάδες χρόνια τώρα,

από το ίδιο Ποτήριο και με την ίδια λαβίδα, μεταλαμβάνουν λεπροί, φυματικοί, άνθρωποι με λοιμώδη νοσήματα, άνθρωποι με ηπατίτιδα, άνθρωποι στο τελευταίο στάδιο ασθενειών και μισή στιγμή πριν το θάνατο. Κι όμως ποτέ κανένας δεν μπόρεσε να ισχυριστεί ότι το Άγιο Ποτήριο αποτέλεσε αιτία πανώλης.

Και από την άλλη μεριά η συνάθροιση στο όνομα του Χριστού και η κοινή προσευχή στην Εκκλησία ποτέ δεν έγινε αποδεδειγμένη αιτία επέκτασης νοσημάτων. Στην Εκκλησία το ασθενές αγιάζεται γιατί ο Χριστός είναι Άγιος Ισχυρός. Στην Εκκλησία ότι μπορεί να επιφέρει ασθένεια θεραπεύεται γιατί η Χάρης του Αγίου Πνεύματος καθιστά τα πάντα αθάνατα καθόσον ο Θεός είναι Άγιος Αθάνατος. Βασική προϋπόθεση είναι η πίστη ότι στον Οίκο του Θεού προσερχόμαστε για να λατρέψουμε χωρίς κανέναν ενδοιασμό τον Άγιο Θεό. Τούτο σημαίνει ότι «πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα» και μέσα στην ασφάλεια αυτή δεν υπάρχει δεύτερη σκέψη για ανόητους φόβους. Ο Χριστιανός προσέρχεται στην Εκκλησία και στα Άχραντα Μυστήρια από αγάπη προς το Θεό και «φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ» (Α' Ιω. 4,18).

Είναι ανόητες οι φωνές που διακηρύσσουν ότι η προσέλευση στην Εκκλησία και η Θεία Κοινωνία μπορεί να γίνουν πρόξενoi ασθένειας. Στην Εκκλησία η ασθένεια μεταποιείται σε ρώμη και ότι λείπει από την υγεία του ανθρώπου αναπληρώνεται από την Χάρη του Θεού. Τόσα θαύματα εξάλλου αυτό μαρτυρούν. Χιλιάδες μαρτυρίες αναφέρονται σε ιάσεις από ασθένειες κάθε είδους. Γίνεται ο Θεός από την μία να είναι ιατρός ψυχών και σωμάτων και από την άλλη να παρουσιάζεται από ελαφρόμυαλους ως πηγή ασθένειας και πόνου; Σίγουρα όχι!

Κι όμως από το Άγιο Ποτήριο κολλάς κάτι που σε απαλλάσσει από φόβους, μικρότητες και βλασφημίες. Κολλάς κάτι που σε κάνει να είσαι Άγιος και Ισχυρός και Αθάνατος κατά χάριν.

Από το Άγιο Ποτήριο κολλάς Θεό!

<http://bit.ly/2VHF59F>